

Wonderful Sounds

Les germanes Torras proposen una tria de cançons dels millors musicals, d'una bellesa emotiva i corprenedora, amb una posta en escena sòbria i intel·ligent

DAVID SERRANO I BLANQUER / Fotografies de Lluís Grifé

1. Magnífics Sons

Una de les coses que et fa més il·lusió quan fas de professor és que els exalumnes es recordin de tu. Que es recordin de tu perquè tenen coses importants a dir-te, perquè els fa il·lusió fer-te participar de fets importants de la seva vida. I aquell cap de setmana m'ha passat una situació d'aquestes. La Maria i la Marta Torras han estrenat obra a Barcelona, la capital! I si ja en les anteriors m'havien convidat però no havíem pogut coincidir, aquesta vegada la "pressió" de les dues germanes, del TGB i del Lluís Gifré han estat definitives. Els ho agraeixo molt, són gent que es fa estimar.

Es tracta de la posada en escena d'una tria de cançons dels millors musicals, amb noms com Andrew Lippa, Dunkan Shein, Scott Alan, Bryan May o Andrew Lloyd Webber. I on la Maria i la Marta despleguen un repertori divers, amb estils musicals variats: jazz, blues, pop... I això acompanyat del piano de JJ Caro i la guitarra d'Albert Faz.

Un total de 19 cançons d'una bellesa emotiva i corprenedora. Una posta en escena sòbria i intel·ligent. Un escenari fosc on brillen amb llum pròpia les dues germanes, cada una amb el seu estil i la seva gràcia dramàtiques, perquè aquí la seva interpretació va més enllà de les seves veus portentoses, aquí actriu i cantant s'uneixen en una simbiosi que està a l'alçada dels millors duets.

És d'agrair la retolació en català de les lletres. Lletres que parlen d'amor i de desamor, els grans temes. Però que parlen també d'esperança, que a voltes juguen amb l'espectador i que creen situacions rodones, com les escenes de l'escombra, del carretó de la compra o de la nina que canta en els braços de la Maria.

2. Wonderfoul sounds

Acabat l'èxit musical al Gaudí Barcelona, les germanes Torras tornen a la càrrega tot modificant, perfilant, arrodonint el seu espectacle i dotant-lo ara de cos dramàtic, d'un fil conductor més clar, més precís. Sabent ja el joc que juguen, les dues es mouen per l'escenari del Versus, més petit i recollit, amb precisió, amb decisió, amb convenciment dels papers que els ha tocat jugar, molt en la línia dels seus caràcters: més vital i joiosa

Maria i Marta, un duet excepcional

la Maria, més continguda i reflexiva la Marta. I, en aquest grau de maduresa, és el moment que les dues sabadellenques ens expliquin en exclusiva com han arribat fins aquí i quin futur han pensat.

Des de quan us ha agradat això de la música?

Maria: La veritat és que la música ens ha agradat sempre. Gràcies als nostres pares la nostra infantesa va estar sempre envoltada de música i arts. Ens portaven a tot arreu: pastorets i obres infantils, ballades de l'esbart, espectacles de ballet clàssic, concerts de tot tipus; jo fins i tot recordo, que ja de molt petites, als matins la nostra mare ens posava música per llevar-nos. Així que és en part culpa seva que ens dediquem al teatre...

Vist el pòsit familiar i els vostres interessos incipients, quan decidiu que us hi voleu dedicar?

Marta: Crec que sempre ho hem tingut molt clar però de fet va ser amb la companyia *Dagoll Dagom* quan ens va agafar més fort. Recordo que amb 5 anys i la Maria amb 7, els nostres pares ens van portar a veure *Mar i cel*. La Maria i jo compartíem una butaca del Teatre Victòria. Vam al·lucinar! Va ser espectacular! Nosaltres no sabíem que existia aquest gènere i totes dues vàrem tenir la sensació que era allò el que volíem. Uns

anys més tard va arribar *Flor de nit*. Vam veure l'espectacle tres vegades i ens sabíem totes les cançons, tots els balls... Així que va ser una mica gràcies a *Dagoll Dagom* que nosaltres vam descobrir els musicals i la nostra gran passió.

Una passió vocacional que decidí convertir en un projecte professional individual, per a la qual cosa necessàveu una formació específica. Com ha estat aquest camí d'aprenentatge?

Maria: Vam començar de ben petites amb el taller de teatre de la Joventut de la Faràndula de Sabadell. Allà vam tenir l'oportunitat de trepitjar un escenari força sovint i de formar part del repartiment d'obres infantils musicals que encara avui recordem amb molt de *carinyo*.

La nostra formació de teatre musical comença a l'escola Memory de Barcelona. Jo tenia 14 anys quan vaig conèixer el Daniel Anglès, que en aquell moment era professor d'aquella escola. El Daniel Anglès ha sigut una de les persones més importants en la nostra formació. Amb ell vam descobrir els musicals de fora i totes dues vam estudiar cant amb ell durant anys. És el nostre referent en aquest país quan pensem en teatre musical, un gran professional. Uns anys més endavant, i havent passat per escoles com el Timbal, en Daniel Anglès obre la seva pròpia escola, Aules, on la Marta i jo estudiem durant dos anys.

Després d'això, jo decideixo ampliar la meua formació a Londres, on estudio teatre musical a la Guildhall University. Tant la Marta com jo ens formem allà amb *Vocal Process* (de la mà

"Londres és una ciutat molt especial, per nosaltres, hi havíem passat molts estius veient musicals"

de Jeremy Fisher i Gillyanne Kayes), pioners al món en la formació vocal de teatre musical.

Per tant aneu a un dels centres per excel·lència del teatre musical, potser només per darrere de Nova York... Però, com feu el salt fins a Londres?

Marta: Perquè es una ciutat molt especial per nosaltres. Hi havíem passat molts estius veient musicals amb els nostres pares. Ens apassionava la

manera que tenien de cantar i d'estar en un escenari, la cura i la professionalitat dels espectacles. Londres es va convertir en el nostre referent de Teatre Musical.

Maria: Les ganes de voler anar una mica mes enllà. Som persones inquietes i ambicioses. Teníem curiositat de saber què és que tenen allà que els fa tan bons i tècnicament perfectes. I en general viure en aquesta ciutat on es respira art i música per tot arreu.

Suposo que aquest és el motiu, haver fet tota la formació específica a Londres, pel qual els vostres espectacles aquí són en anglès...

Maria: Sí. Perquè el nostre primer espectacle era en la nostra arribada a Barcelona. Durant anys hem viscut i cantat en anglès i ho volíem ensenyar com a tal. Llavors tot va agafar unes altres dimensions i vam decidir mantenir-ho en la llengua original. Són cançons escrites en anglès. La versió original és tan bona

En acabar l'entrevista, al Mercat de Sabadell

que quan vam provar de traduir-ne alguna no ens va funcionar de la mateixa manera. Això també fa que la gent s'hagi de fixar més amb les nostres cares, emocions i energia. Entenem que en teatre les lletres són importantíssimes i per això ho substituem en català.

En tornar de Londres hi havia dèria per estrenar alguna cosa aquí, per mostrar el que havíeu après, per pujar ja sobre un escenari a casa... i allò que comença sent una necessitat comença a convertir-se en un projecte de futur...

Marta: El nostre primer contacte amb el públic d'aquí va ser a la sala Crespi de Terrassa amb un recital que es deia *From London to Barcelona* el setembre del 2009. La idea original del recital era mostrar el que la Maria i jo havíem après els últims anys. Jeremy Fisher, el nostre professor, va ser el que ens va animar a tirar-ho endavant i ens va fer els arranjaments i la direcció vocal. Jo vaig reunir quatre músics fantàstics que de seguida es van entusiasmar amb el projecte. Les cançons escollides formaven part de moments del nostre aprenentatge i totes elles tenien un lligam emocional molt fort amb nosaltres. Volíem ensenyar els diferents registres i estils pels quals avui passa el teatre musical.

Després d'aquell cap de setmana, la Maria havia de tornar a fer vida normal a Londres però arran d'aquell concert se'ns van començar a obrir portes.

El mateix format el vàrem portar al Teatre del Sol de Sabadell l'octubre del 2009, a Ca l'Estruch i a Sant Vicenç al desembre de 2009, a la Jazz Cava de Terrassa i vam fer el nostre debut a Barcelona a l'Almeria Teatre fent temporada durant el gener del 2010. Aquesta última versió del nostre *From London to Barcelona* estava dirigida per Víctor Alvaro, que sense abandonar el format concert va definir dos personatges i va escriure un text que situaven l'espectador a la peça.

Maria: Durant 6 mesos ni els nostres propis familiars van saber dir el nom de l'espectacle. La gent ens deia de tot: "Vosaltres sou aquelles noies de *from London to California*?..." S'havia de canviar el nom!!!

I és així que podeu ordre a tota aquella allau de feina, teatres i projectes i busqueu un nom i un cos més precisos...

Marta: Al febrer del 2010 ens va arribar una nova proposta artística: *Magnífics Sons*, que es va estrenar el 12 de març de 2010 al *Teatre Gaudí Barcelona* i va estar en cartell fins el 2 de maig. La incorporació d'un director artístic, Eles Alavedra, i una coreògrafa, Isabel Millan, van deixar enrere el format concert per portar a terme una posada en escena molt més teatral amb una història que lligava les cançons i els personatges. Eles Alavedra es va deixar guiar per la nostra història i per la nostra implicació emocional a l'hora de cantar les cançons. A *Magnífics Sons* vam substituir les peces que fora del context concert no funcionaven per altres més teatrals que servissin a la història. Un format més íntim, més directe, més a prop de la gent, més teatral i acústic.

Però l'estrena no comptava amb els inconvenients d'un volcà islandès...

Maria: Sí, ben cert! Jeremy Fisher havia de venir a veure l'espectacle i a participar-hi tocant un parell de peces el 18 d'abril. El volcà d'Islàndia ho va impedir. Ja és tenir mala sort!

I us adoneu que el format és el correcte, que us hi sentiu còmodes, però que potser val la pena fer un pas endavant que construir una obra més rodona?

Maria: *Wonderful Sounds* no és més que una reposició de *Magnífics Sons*. Eles Alavedra ha volgut potenciar encara més aquesta història emocional i reforçar la posada en escena amb canvis de vestuari, canvis de ritme i un disseny d'il·luminació espectacular a càrrec de Dani Gener.

Marta: La història de dues germanes que es dediquen al teatre i a cantar. Una d'elles triomfa als escenaris de teatre musical i és aparentment feliç amb el seu matrimoni mentre que l'altra sobreviu amb feines de cantant en bars de mala mort i està molt afectada per la poca sort que té en la seva vida sentimental. El retrobament, l'enfrontament i la comprensió d'aquestes dues germanes que malgrat tot s'estimen tant és el que veiem a *Wonderful Sounds*. No només això, sinó que també veiem com la seva vida professional, com el teatre i la música formen part de les seves vides d'una manera que sovint s'hi barreja. Tot això a través de grans peces de teatre musical i amb una instrumentació molt més adient per a aquest tipus de música: saxo, piano i xelo.

***Wonderful Sounds* es va estrenar el passat divendres 11 de juny al *Versus Teatre* i estarà en cartellera fins al 15 d'agost, com hi heu anat a parar, essent com és un dels teatres alternatius amb una millor programació del país?**

Marta: L'Ever Blanchet, el director dels dos teatres va venir a veure el nostre *From London to Barcelona* a l'Almeria Teatre i ens va convidar a parlar de projectes amb ell. Suposo que va veure en nosaltres la nostra il·lusió i passió pel que fèiem i el molt que havíem treballat.

Es percep, sentint-vos en l'espectacle, que hi ha cançons que les canteu perquè tenen algun valor afegit per a vosaltres, és així?

Maria: *Christmas Lullaby* té un valor especial per a mi. Fa molts anys vaig cantar aquesta cançó per un càsting que ens va fer el

Daniel Anglès per un taller de l'escola. A mi m'encantava però ell em va dir que no acabava de ser per mi. Allò va ser com un repte i des de llavors he utilitzat la cançó en moltíssimes ocasions i sense anar més lluny es la peça que em va fer entrar a la universitat de Londres.

Marta: En el meu cas potser escolliria *Defying Gravity*. Per dos motius. El primer perquè és un dels moments més impactants en un musical que jo he vist en un escenari. El segon, perquè comparteixo les paraules d'aquesta cançó de desafiament i de força personal i em donen coratge a l'escenari i a la vida.

Maria: I, si vols, a *What is this feeling?* es recrea una de les nostres baralles de quan érem petites. La nostra mare diu que es transporta a aquells anys...

Maria: En el cas de *I'm a star*, una de les meves companyes de classe la va cantar en un concert que va organitzar la universitat. Vaig trobar que el text era brillant, que reflectia exactament els meus sentiments i els de qualsevol actor o actriu que vol ser vist per primer cop, que vol que li donin una oportunitat per brillar.

Podríem resseguir, i de fet ho fem fora de micro, cada una de les raons que les han dut a la tria que ofereixen en el seu nou espectacle, però cal anar acabat. I per això, ens interessa saber quin són els seus projectes de futur.

Maria: Ens agradaria poder fer créixer aquesta companyia. Estem pensant en un proper espectacle. Ens agradaria molt fer un musical de creació pròpia, amb català i amb la incorporació d'alguna veu masculina. En definitiva defensar projectes de qualitat en els quals creiem i poc a poc fer-nos un lloc en el món del teatre musical a Barcelona.

Estarem atents a les seves noves propostes, cada dia més treballades, cada dia més madures, cada dia més professionals, més acurades. Aquest llarg camí per recórrer, que el faran, anirà acompanyat de ben segur de la seva amabilitat, la seva sensibilitat, la seva manera de ser alegre i compromesa. Un plaer poder-ne anar parlant.

Wonderful Sounds - Versus Teatre

Arranjaments i Direcció vocal: Jeremy Fisher
Interpretació: Eles Alavedra
Companyia: M & M
Procedència: Sabadell
Intèrprets: Maria Torras i Marta Torras
Piano: Juli Rodríguez
Violoncel: Guillem Pareja
Saxos: José Aladid, Josep Contreras